

JAN KLECANDA:

Páter Vojtěch.

VEŠNÍKÝ ROMÁN.

"Vidíte, tomu ani nerozumím! Tady ten rájový klid, to spokojené živobytí při všech těch svícelech a starostech, jež časem vás navštíví, ten neustálý styk s přírodou — A ve městě? Věčný chvat, pořád jakoby každý měl na spěch za tím krejcarem, nesrdčnost a netečnost, místo vůně lesů zápach stok, místo zelených stromů velikánů obrovská učouzená komína — Eh, jděte mi! Brzy byste z města utekla!"

"Neutekla bych, kdybych tam byla, s kým bych mohla být věčně!" řekla Frantina a pohlédla Vojtěchovi přímo do očí.

"Pokušení," pomyslel si mladý muž a odstoupiv od okna promykl se kolem nohy stolu a usedl na lavici ke zdi. Frantina, stěžl jí jenom přemáhaje své pohnutí myslí, chopila ho za ruku.

"Vyf věru jako byste se mne báli!"

Vojtěch chtěl již odpovědět: "Ano, bojím se té," leč vzpamatoval se.

"Proč bych se vás báli?" vnutí se násilně do žertovného tonu. "Vím přece, že lepší maminky ani si nemohu přátí," řekl, ale hned, jakoby se nechtěl prohrésti ani žertem na své vlastní matce, dodal vážně: "Kromě té, jež tam v Počernicích odpovídá."

Při slově "maminka" Frantina sebou nevrle trhla.

"Proč pořád tohle: maminka?" vyjela podrážděně. "Nemohu to od vás alyšet, připadá mi to jako výčitka, že jsem se sem mezi vás vetřela!"

"Ale víte dobře, že to výčitkou není a nemusí vás to tedy mrzet," vřídlně jí odpověděl a setkal se s pohledem Frantiny, rychle zase stavěl mezi ní a sebou ochrannou zeď: "Řekl jsem vám hned při svém příchodu, že jsem vám vděčen za všecku lásku, kterou měmu otci prokazujete. Nahraňujete mi bohaté všecky starosti a trampoty, jež na něho osud nyní k stáru seslal a věřte mi, modlím se upřímně, aby vám to bůh hojně odplatil a abyste byla vždycky šťastna a spokojena."

"Spokojena," vzdychla Frantina, na okamžik odzbrojena řečí Vojtěchovou. "Co si myslíte, že patří k spokojenosti?" vybuchla pak zase skoro hněvivě.

"K spokojenosti? Především klidné svědomí, aby člověk mohl si říci, že úmyslně žádné své povinnosti nezradil, aby čistým okem mohl vydržeti pohled toho, kdo má právo v jeho očích čísti!"

"Eh, vy kážete!" mrzutě se mu posmívala.

"Odpověděl jsem vám jen k vaší otázce tak, jak mi srdce velí!" řekl Vojtěch s andělskou mírností, jež Frantinu jen ještě dráždila.

"Srdce — srdce!" opakovala po něm. "Máte vy srdce? Nevěřím ani!"

"Mám — mám! Snad právě tak bouřlivě jako vy," odpověděl Vojtěch vřele, položiv pravici na ruku Frantininu, spočívající na stole. "Ale mám též rozum a ten mi velí, abych utlumil hlas toho srdce, ozývá-li se tam, kde má mlčet. A věřte mi, Frantino, věřte mi —" rozehrával se bezděky — "raději bych je vyrval —"

Mlynářka prudce vstala a zabohánila pohled svůj plný naruživosti do tváře mladého muže. I Vojtěch se zvedl.

"Slyším, mládek zarazil mlyn, dohlédnu k němu, co se děje,"

řekl změněným hlasem a proklouznuv chvatně za stolem, odešel dříve, než Frantina mohla promluvit.

"Marno!" vzdychla si, osamotněvši v čeledníku. "Uniká mi a marně se snažím zadržet ho a —" Frantina, jakoby se sama před sebou styděla, ani nedomyšlela.

"A proč sem ten člověk chodil, proč?" zahořekovala a sklonila rozpálenou hlavu do dlaní. "Pokud se on sem nevrátil, byla jsem, ne-li šťastna, aspoň spokojena s tím, co jsem si sama zvolila. Ale teď — teď —"

Frantina cítila, že nachází se na scestí, že poddávajíc se své naruživosti a svádějí Vojtěcha, zpronevěruje se svým povinnostem, že hřeší. Hřeší na svém muži, jemuž byla před oltářem slíbila manželskou věrnost, hřeší na Vojtěchovi, jehož chce učiniti svým účastníkem v hříchu. Leč ihned shledávala sama omluvu pro sebe i pro Vojtěcha.

Až dosud Frantina starého Dvořekého si vážila, byla mu vděčna za to, že učinil ji paní a že, ať samí dva, ať před lidmi, choval se k ní s šetrností a pozorností, jakouž stárnoucí muž prokazuje mladé ženě, jejíž celý zjev jakoby mu stále připomínal, že připoutavši se k němu, přinesla mu oběť. Leč nyní mizel tento cit vděčnosti a vážnosti z její duše a ona počínala proti mlynáři cítiti odpor. Požívala cítiti, že ona učinila pro něho více, než on pro ni, že ona se obětovala. Stávala se nespravedlivou, zapomínajíc, že Dvořeký tehdy, když se o ruku její ucházel, poctivě sám ji upozornil na rozdíl v stáří, že na ni nenaléhal, naopak sám jí dával lhtu na rozmyšlenou.

"Koupil si mne, koupil za trochu lepšího šatu a tretu," vyčítala muži svému v duhu. "Udělal ze mne paní a vlastně děvečku, jež od rána do noci aby se plahožila v starostech o jeho domácnost." — A zavřel jí tak cestu k většinu štěstí, jež bylo by jí snad neminulo. A proč právě jí si vybral, jí — která druhdy milovala jeho syna, toho syna, jehož on byl připravil o svobodu, jehož byl vnutí do stavu, v němž nemohl býti šťasten?

A Vojtěch šťasten není, nemůže býti! Vždyť jí miluje, vždyť po celá leta zanášel se myšlenkou na ni, pro ni se trápí a užívá. Tu byla Frantina šťastně tam, kam uvážováním svým chtěla dospěti: Vojtěch trpěl láskou k ní a ona byla povinna dáti mu útěchu, když nic více, tož aspoň povědět mu, že i ona ho má ráda, že kdyby nebyla již vázána k jinému, mohla a chtěla by býti jen jeho ženou.

Leč co bude pak dále? — Frantina ani této otázky se nelekla. Bude-li Vojtěch chtít, rozejdou se zase šťastni aspoň vzpomínkami na ten jeden — jediný okamžik blaha. — A Vojtěch jistě pak odejde! To si Frantina netajila a nyní byla s tím docela spokojena, říkajíc si, aby spíše dovedla před sebou omluviti svá hříšná předsevzetí, že opravdu nechce nic, než jediný, jedinký okamžik štěstí —

Vojtěch pak půjde, půjde a jí zbude pro útěchu vzpomínka, že byla milována, milována mužem tak slechetným — mladým i krásným — a upomínka ta bude jí pak posilou a potěchou pro celý další život.

Ale což jestli Vojtěch, jednou odchýliv se z cesty, bude chtít již setrvati? Řekne-li jí: Miluji tě! Zanech zde všeho a pojď se mnou? Frantina mnoho byla četla a z knížek podobné případy znala. Co bude tedy potom? — "Půjdu s ním, půjdu třeba kraj světa," odpověděla si bez dlouhého rozmýšlení.

A mlynář, jeji muž? Co ten si tu počne? ozval se soucit, ale hned ho tvrdě zakřikla: Snesl ztrátu první ženy, snese i druhou. Nešlo beztoho o nic tak, jako o to, aby mlyn nezůstal bez dědičů a dědičové posud se nedostavovali, vyjma Karla, na něhož tu ovšem již nikdo nepočítal. —

Příchod velebníčka, jehož doprovázel mládek, Frantinu vyrušil z myšlenek.

"Máme již na mále vody," vysvětloval Jeník panimámě, "a tak jsem zarazil mlyn!"

"A myslím, aby tu mládek chvíli poseděl s námi," řekl Vojtěch, sedaje opět ku stolu. "Dopřeje-li nám panimáma nějakou skleničku, vydržíme s ní hlídat až do rána."

"Toť víte, že dopřeje," ochotně vstávala mlynářka pro klíč od sklepa. "Tu máš, Jeníku, a skoď dolů! Nebo ne — dojdou já sama," chvatně se opravila a šlehla okem po Vojtěchovi. "Zůstaň ty zde s velebníčkem, aby se mu zde nezastesklo!"

Vojtěch dobře vycítil bodnutí i výčítku v té starostlivosti o něho, leč nepohnul ani brvou. Byl se již zase obrnil jak proti všem nástrahám, tak i proti výčítkám.

Mlynářka přinesla ze sklepa dvě láhve vína a postavila je před Vojtěcha, jenž vzav ze skříně sklenky, nalil sobě, hospodyně i mládkovi.

"Na zdraví hospodáře a aby šťastně domů dojel," připíjel Vojtěch, ale Frantina, všecka roztrpěna tím, že přivedl si sem mládku, jako strážce své enosti — jak si vduhu řekla — přistoupila k oknu a vyhnula se tak příčuknutí.

"Pochybují, že by se pan otec byl v tomto počasí vydal na cestu domů," řekla po chvíli. "Obloha je zatažena a bouřka bude hrozit! Nechtěla bych, aby mne to stihlo v širém poli!"

"Myslím i já, že otec dnes v noci asi sotva přijde," odvětil jí Vojtěch, stavě se, jakoby neviděl její mrzutost. "A tak snad bychom mohli se uložit k odpočinku. Čekáme marně tak jako tak!"

"Chee-li se vám, nezdržují vás!" řekla Frantina, jež stěžl jen dovedla se opanovati. "K vůli mně bylo by zbytečno, abyste seděli. Mlyn uhlídá Turek a mne nikdo už neunes, a kdyby to přece někoho napadlo, dovedu se ubrániti!"

Vojtěch mírně se usmál té jízlivosti její, leč nezalíval jí, tuše, proč je pohněvána a pozoruje, kterak jí nezkrotitelná naruživost skoro lomcuje. Znaže bystrost mládkovu, obával se, aby snad i on něco neprohlédl, a tak chtěl Frantině poskytnouti příležitost, aby se mohla vzpamatovat a uklidnit.

"Proč pak jste mne tedy pro Jeníka posílala?" vytýkal jí, nutě se do žertovného tonu. "Řekl jsem vám přece, že nejsem unaven a do spaní se mi nechce. Bude vám tu aspoň veseleji, až to tam venku začne rachotit!"

Pokračování.

Přes
**OSM SET
LÉKAŘŮ**
v zamississipských státech
zkusili a schválili

Storz
SLADOVÝ EXTRAKT.

Máme jejich pochvalné dopisy uloženy v naší písmárně. Můžete je viděti, když přijdete a požádáte o to — může být, že jest též jeden od vašeho lékaře.

To jest přesvědčující důkaz o výtečnosti STORZOVA SLADOVÉHO EXTRAKTU. Je to ta největší poklona, jakou lékařská profese učinila výrobku tohoto druhu.

STORZŮV SLADOVÝ EXTRAKT jest neocenitelným ve všech případech, kde jest zapotřebí posilující a snadno ztravitelnou potravu, — kojící matky, pozdravující se nemocní, dispeptikové, pracující mozkiem, staří a slabí lidé a ti kdož trpí nespavostí, aneb následkem vysílení, mohou nabýti obdivuhodné posily STORZOVÝM SLADOVÝM EXTRAKTEM.

Naše krásné ilustrovaná knížka pod názvem "Has your Blood Red Corpuscles?" vysvětluje podrobně výrobu tohoto lahodného výživného posilovatele a prospěch, který z jeho používání vyplývá. Knížku tuto pošleme vám ochotně zdarma na požádání.

Storzův Sladový Extrakt (Malt Extract) prodává se ve všech činných lékárnách. Nebežte jiný.

**STORZ MALT EXTRACT
DEPARTMENT
OMAHA, NEB.**

50,000 KNÍŽEK ZDARMA PO
TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojem vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, stracenou mužností, nervosní chorobou, otrávením krve, kapavkou, neduhy žaludeční ledvin a měchyřové. Kniha ta Vám ohlasí jak se můžete vyléčiti doma a jistě. Pište nám český.

Porada zdarma. Uřední hodiny od 9ti do 5ti Vneděl od 10ti do 2hé odpoledne.

DR. JOS. LISTER & CO.,
40 JARBORN ST., B A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

TELLMORE Jest výtečný druh whisky, jejíž výhradními rozestřatelci jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,
VELKOBOCHODNÍCI A IMPORTÉŘI
659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách.

JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel.

S. JUNG & CO., velkoobchod líhovinami
jsou jediní majitelé
Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdrávnosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových láhvích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.

J. H. SHARY,
548 BEE BUIDG., OMAHA, NEB. Telefon Douglas 3133

Dr. Geo. F. Šimánek
český lékař a ranhojč
v čísle 1262 jižní 13. ul., Omaha.
Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 odp. od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3709.
Res. Tel. Douglas 1964.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp
prodávají v e velkém
Tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cinovaný plech, telesný plech a kovové zboží. — Os tnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, blyčky, stělná sbrana, náboje a a portovávé zboží všeho druhu.
9th & Harney St. Omaha, Neb.